LIBRIS | We know books

OANA
PROȘTEAN

GOLUL DINTRE NOI

Când confunzi lupta cu iubirea

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2026

LIBRIS | We know books

Cuprins

Între doi 9

Introducere 13

1. Bărbați care nu știu să rămână aproape 19
2. Red flag 29
3. Trădare și abandon 41
4. Idealism și realitate în relații 49
5. Relații care doar curg 55
6. Haina emoțională 59
7. Golul care se repetă 62
8. Nu toți vor să fie salvați 65
9. Ce am învățat despre iubire 71
10. Potențialul, cea mai mare capcană 75
11. Dinamica celor doi 81
12. Firimiturile 83
13. Tăcerea care doare 87
14. Când am început să mă pierd pe mine 91
15. De ce nu am plecat 97

LIBRIS | We know books

16. Lecțiile dureroase ale răbdării 105
17. Când el a plecat, din nou 111
18. Umbra vacanței 117
19. Zilele după furtună 123
20. Chemarea la nefericire 129
21. Iluzia unui nou început 135
22. Ce nu se vede 139
23. Mamă sau terapeut? 145
24. Să vină cu totul 153
25. A fost doar un pas micuț 157
26. Un ultim pas 163
27. Finalul 167

Scrisorile finale 169
Epilog 175

LIBRIS | We know books

•

„Se zbătea, lăsa de la ea și ignora tot ce îi spunea sufletul, purtată de o singură dorință mută: Uite-mă! Vreau să fiu văzută! Suferința aceea veche o făcea să creadă că, salvându-i pe alții, își va face în sfârșit dreptate ei însăși."

LIBRIS | We know books

Introducere

De câte ori ți-ai pus întrebările: „De ce? Ce nu merge? Unde greșesc?"

Au existat momente în care credeai că ți-ai găsit persoana potrivită?

Momente în care erai exaltat pentru că era exact așa cum visai?

Ai stat cu frică la început, să vezi dacă nu se schimbă?

Ai încercat să fii mai rece, ca să te protejezi, sau, din contră, prea drăguț, doar ca să nu plece?

Ai stat o lună, două, să vezi cum e... și a fost bine.

Iar când ai început să te relaxezi, totul s-a năruit?

Dacă răspunsul este „da", înseamnă că suntem mai mulți decât crezi.

Și suntem...

Eu sunt Mara și am suferit mult din cauza bărbaților indisponibili emoțional.

LIBRIS | We know books

I-am atras fără să înțeleg de ce. Și fără încetare.

Nu m-am oprit din a-i îndepărta, ci, paradoxal, îi chemam tot mai aproape.

Să retrăiesc durerea.

Să retrăiesc ceea ce învățasem cândva: abandonul.

Cu timpul, am văzut că și ei fugeau de același lucru.

Eu îmi doream să simt iubirea prin prezență, iar ei, prin absența ei.

Iubirea părea un sens, un drum pe care voiam să-l străbat.

Dar părea că nu mă vrea... tocmai când eu o evitam.

Prin alegeri greșite, prin rămânere inconștientă, prin dorințe oarbe și iluzii deșarte.

Locuiam în case goale, în spații neaerisite, doar ca să întâlnesc aceleași suflete stinse.

Am început să scriu pentru a mă elibera de trăiri și pentru a le spune celor care au trecut prin asta că nu sunt singuri.

Suntem atât de mulți.

Unii singuri, alții în relații care îi fac să se simtă singuri.

Simt că aceasta este chemarea mea în acest moment.

LIBRIS | We know books

Am văzut oameni suferind din cauza acestor tipare și am văzut oameni care s-au vindecat, găsind în ei resursele acceptării.

Dar văd și mulți care rămân prinși în ele, fără să poată schimba ceva.

Felul în care iubesc se schimbă în funcție de omul de lângă mine.

Uneori sunt sigură, alteori nesigură.

Nu pentru că nu știu cine sunt, ci pentru că relațiile scot la suprafață părți diferite din noi.

Vreau să pun în cuvinte tot ce am simțit cândva.

Să dau glas trăirilor mele și să vorbesc despre acele cercuri în care mulți dintre noi ne regăsim, fără să știm cum să ieșim din ele.

Nu vreau să arăt cu degetul și nu judec pe nimeni.

Vreau doar să înțelegeți de ce, uneori, vi se spune că sunteți „prea mult" și cum ajungeți, încet, să credeți asta.

Nu scriu din cărți și nici din teorii, ci din ce am trăit.

Din locuri care au durut.

Din momente în care am dat mai mult decât aveam.

Și poate că uneori am întâlnit oameni care nu știau cum să primească sau care aveau, la rândul lor, propriile goluri.

LIBRIS | We know books

Dar chiar și așa, există ceva frumos în a învăța, la final, să te umpli din nou.

Să-ți regăsești echilibrul, chiar dacă unii oameni merg mai departe în căutarea a ceea ce nici ei nu știu încă să păstreze.

Nu știu exact de unde începe povestea asta.

Am atât de multe de spus.

Știu doar că nu vreau să rănesc pe nimeni, nu asta este intenția mea.

Pentru început, va exista un „el".

Îi voi spune Seth.

Mara și Seth.

Personajele mele.

LIBRIS | We know books

●

„Se zbătea, lăsa de la ea,
ignora ce îi spunea sufletul, purtată
de o singură dorință mută: *Uite-mă!*
Vreau să fiu văzută!”

LIBRIS | We know books

CAPITOLUL 1

Bărbați care nu știu să rămână aproape

După încă un eșec în dragoste, Mara își făcea curaj să mai dea o șansă eternei iubiri pe care o aștepta. La aproape un an de la ultima relație eșuată, în care pierduse prea mult timp, deschise aplicația de dating.

În jurul ei existau multe exemple pozitive, iar ea era convinsă că, dacă e să întâlnești persoana potrivită, se poate întâmpla oriunde.

Avea succes pe aplicații: atrăgea ușor atenția și reușea să captiveze mulți bărbați. Își cunoștea atuurile, dar, de fiecare dată, se pierdea pe drumul iubirii.

Îi plăcea să acorde timp oamenilor indisponibili, crezând că orice scenariu ar putea avea un final fericit. Viața fără iubire i se părea lipsită de sens, iar fiecare om merita, în ochii ei, înțelegere.

LIBRIS | We know books

De data aceasta, însă, era pregătită să pornească în căutarea prințului, dotată cu tot echipamentul și convinsă că va reuși să-și demonstreze că merită să fie iubită.

Era sigură că, de această dată, va fi mai puternică decât înainte și va recunoaște fluturii care îi picau pe geacă, pentru că începuse deja să-i simtă. Uneori, geaca îi era subțire, alteori groasă, așa că de multe ori se înșela.

Era sigură că, de această dată, va fi diferit. Credea cu tărie că va face să existe acel happy-end. Credea că, dacă va face mai mult, totul va fi bine. Se zbătea, lăsa de la ea, ignora ce îi spunea sufletul, doar cu dorința: „Vreau să fiu văzută! Uite-mă!" Știa asta, era conștientă, dar, în sinea ei, credea că e mai bine să știi decât să te minți.

Lumea datingului era o adevărată junglă: nu prea te mai aborda nimeni fizic, totul se întâmpla online. Cu un click, un like și o inimioară, erai la un pas de a-ți întâlni iubirea. Doamne, și erau atât de multe iubiri!

Cu fiecare poză îți spuneai: încă una, încă unul... și tot așa, până te plictiseai. Ai fi putut să faci un depozit de resurse umane, dacă ai fi vrut. Parcă erai HR-ul și ceilalți veneau să își depună CV-urile.

Mara deja avea un pattern, un punct slab. Îi plăcea să ajute, să-i salveze pe toți cei care îi treceau pragul. Știa asta, era conștientă. Poate

LIBRIS | We know books
cândva avusese și ea nevoie de asta și nu primise.

Suferința adusă de neprimirea acestei „salvări" o făcea să creadă că, făcând asta, în sfârșit, va fi dreptate și pentru ea. Dar, cu cât făcea mai mult asta, cu atât se îndepărta de ea însăși, dând bucăți din sufletul ei unor oameni care nu apreciau. Ei nu aveau nevoie de ea. Ei aveau nevoie de ea doar pe moment, iar când ea rămânea fără, ei mergeau mai departe.

Așa a fost ziua în care l-a întâlnit pe Seth. Nici măcar nu îl remarcase în mod deosebit. Era și el acolo. Își aducea aminte cum, cu inima strânsă și cu frică de junglă, pășise spre întâlnire.

Pe aplicații, trebuia să se înarmeze cu multă răbdare. Era clar: vor fi multe hopuri și mulți oameni care nu vor vrea decât superficialități. Știa asta... mai trecuse prin asta acum câțiva ani, dar spera ca, de această dată, să nu rămână foarte mult timp acolo.

Căută două-trei poze pe care să le încarce și, la un moment dat, văzu: done! Bun venit în junglă!

Vânătorii au început să iasă atât de ușor și de repede, încât îi dădeau un gust amar. Se simțea ca la o licitație și, cumva, se simțea dezbrăcată. Știa că era la fel și pe rețelele sociale, deși mulți ridicau din sprâncene când auzeau de aplicații.

LIBRIS | We know books

Dar, din perspectiva ei, erau fix aceleași lucruri; doar că aici îi vedeai pe toți adunând recompense.

Mara vedea oameni căsătoriți, poligami, poliamoroși, gay, oameni în relații... Doamne ferește! Pentru ea, o fată tradițională, era ceva de temut.

În sinea ei, nu căuta decât un om normal. Din 50 de oameni, poate găseai unul pe jumătate așa.

Așa apăru, aparent, un om „cât de cât" normal, căruia dori să îi acorde măcar o întâlnire. Nu avea mari speranțe, dar nici nu îi prea păsa în acele clipe. Era într-o perioadă în care refuza cu ușurință oameni care păreau buni „de păstrat", doar pentru o iluzie.

El părea mult mai educat și cu bun-simț. Perseverent, cu simțul umorului și cu imaginea de băiat bun, reuși să obțină o întâlnire.

Erau semne clare de la început că acest băiat, Seth, avea apucături de plecat.

La prima întâlnire, locația fiind stabilită de Mara, pentru că așa i se spusese, după nici 10 minute îi sună telefonul:

— Mai poți să iei pe cineva cu tine în mașină? Vii să ne iei... se aude.

Închide telefonul, după care Seth îi spune:

LIBRIS | We know books

— Nu mai pot sta mult, am o zi de naștere, trebuie să merg la munte...

Mara era într-o etapă în care nu îi mai păsa atât de mult de băieți; îi expedia mult mai ușor, dar reuși să treacă peste faptul că, la prima întâlnire dorită de el, Seth îi spusese că trebuia să plece, mai ales pentru că îi comandase o focaccia. Nu știa nici ea ce voia el.

Părea o întâlnire strecurată în program, cu un minimum de timp și de efort pentru o potențială fată sau relație... deja era un red flag. Pentru Mara, însă, devenise green flag, datorită focacciei.

Seth nu ajunsese bine la petrecere că începu să îi scrie, să îi trimită poze de acolo și să mai ceară o întâlnire pentru aceeași zi, că prima o cam ratase.

Evident, Mara, dornică să cunoască un băiat bun, ceea ce el părea deocamdată, îi dădu, în acea după-amiază, o nouă șansă. Așa că, având o pătură și două sticle de apă, merseră să vadă apusul în apropierea casei Marei.

În acea seară, Seth părea genul minunat, părea un băiat deosebit. Avea umor, era atent și galant și părea un ascultător ideal. Sorbea din tot ce Mara îi povestea, era atent și punea întrebări.

Seth o întrebă destul de devreme ce zodie e, asta pentru că fosta lui era o zodie „nasoală"

LIBRIS | We know books

și foarte posesivă. Dacă nimerea să fie aceeași zodie, el ar fi fugit. Evident că totul părea a fi o glumă, iar Mara nu fusese suficient de atentă la toate detaliile, pentru că era absorbită de prezența lui.

Evident, o luase în glumă, dar, dacă nu era sub vraja acelei focaccie, ar fi văzut încă un red flag. Un bărbat care spune despre toate femeile că sunt posesive... s-ar putea ca un procent mare din problemă să fie la el. Dacă, după orice relație, nu reușești să îți vezi problemele, ajungi să crezi că celălalt este problema.

S-au ignorat toate red flag-urile din partea amândurora, pentru că dialogul fusese de poveste. Seth o asculta ca și când Mara ar fi fost cel mai frumos lucru prin care trecea. Mara se simțea diferită. Îl considera un băiat bun, deschis, amuzant, relaxat. Ea nu simțea acea intensitate, ci doar se simțea bine cu el. Credea că este un semn bun. Dar chiar și Mara știa că așa ceva nu există; totuși, ea se îmbăta cu fiorii îndrăgostelii ușoare. Părea prezent, atent și implicat în dialog, cu asta câștigase multe puncte. De aici au urmat multe alte întâlniri, dese.

Într-o seară din mijlocul săptămânii, după câteva întâlniri, Seth îi scrie Marei:

— Ai vrea să ieșim în seara asta?

LIBRIS | We know books

Mara îi spune că da și că este liberă într-o oră. După care Seth îi spune:

— Totuși, eu sunt destul de obosit, nu știu ce să fac... am avut o zi grea la muncă.

Mara se uită pe ecranul telefonului și crede că nu vede bine... cu curaj, că așa era în acea perioadă, îi spune:

— Mă chemi să ieșim și accept, și îmi spui că nu știi ce să faci, după nici măcar un minut?

Acel mesaj a rămas necitit... până dimineață. Mara era foarte dezamăgită și supărată din cauza acestei întâmplări. Nu putea concepe cum cineva care te invită te poate trata cu atâta lipsă de respect. Încă un red flag ignorat.

Și, fără să își dea seama, Mara începea să aleagă nu ceea ce era bine pentru ea, ci ceea ce o ajuta să nu fie singură, chiar dacă trebuia să lupte pentru a fi aleasă. Era clar că asta învățase până la acea vârstă.